

אם תַּלְפִּי עַמִּי וְהַגְּכָתִי וְאֵם לֹא תַּלְפִּי עַמִּי, לֹא אָגָּד"

לאחר מות ממשיכים בני ישראל לעשותה ה בענייה.

חטא

ה' נתנו להם ביד מלך ושר צבאו ה' והוה חורה לנו ישבו

שנורש

ב למלך נגע יesh רוכב ברoil, והוא מציק לנו ישראל נמשך שנה.

זעקה

בני ישראל וועקים אל וה' מקים להם מושיע.

מושיע

באותה תקופה הבניהה אשר גם שופטה את בני ישראל היא: ותחום הנגנתה: בין ה לבון שולחת
לקראא ל ומודיעה לו שעליו לארכן נenor איש מבני ומפני וליהיהם שם עם
----- שר צבאו של -----

היא מבטיחה לו ש במלחמה.

תשובה ברך: רק אם (העתיק את הפסוק)

תשובה דברה: מסכימה אך אומרת כי הוא לא קיבל את ה וכולם אמרו כי ניצח רק בוגנות (ונכך גם רומות למה שייתרחש
בהמשך...) ובזה וברוך עולמים ל שכנהלת עם לוחמים.

(בסוגרים מספר הכתוב כי ה שהיה מעצמאי = -----)

חותן משה, נפרד מכל משפטתו שכנה בNEG ובל' היותו רועה עאן הוא חנה במקומות שונים. כרגע
הגיע עד מקום ושמו הנמצא בסמוך ל שבאזור המלחמה. פרט זה חשוב
להמשך הסיפור...)

תגונת סיסרא: מארגן את כל העם יחד עם רוכב אל נחל ה' הגטיה ל שניצח במלחמה והוא מקיים: ה' יוצר
במחנה נך שכל המתנה נפל בידייו של וכן נאלץ סיסרא לודחת מ ולבסוף
מאחר ושלים בין מלך לבון הכנין, סיסרא מרגיש בטוח לתגונע אל אהלה של ומקש ממנה ל אותן.
היא מציעה לו כדי שיזרום, ואז לזכחת את האהלה ותוקעת ב
ונינתיהם מהפשתה יעל יוצאת לקראותו ומודיעה לו שהאיש שהוא מהפש נמצא ב ונכך מניעו ה' את
מלך בפני בני ישראל.

